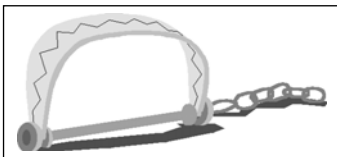


„Pane, veď moje kroky po svojich chodníkoch, aby moje nohy nezakolísali...“

Kolkí z nás si pri slove „závislosť“ povedia, že nás sa to predsa netýka, že tento problém je nám vzdialený, veď predsa žijeme usporiadaným životom, so svojimi radosťami i starosťami?

Myslím si však, že každý človek je závislý. Sme závislí na láske, na úsmeve našich detí, na manželovi - manželke, na miliónoch každodenných maličkostí. Dokáže nás vykoľajit' zlé počasie, zmeškaný autobus, prázdna chladnička, dlhý rad v obchode... Áno, presne o týchto maličkostiach je náš každodenný život. Ráno sa zobúdžeme s myšlienkami na nový deň.

Viete si predstaviť, že nič nemysleli? Milujeme predstaviť, že by sa na vás už kávu, koláče od starej mamy, kurča..... Milujeme milión vecí, vzdať...



by ste sa len tak zobudili a na úsmevy našich blízkych. Viete si nikdy neusmiať? Milujeme rannú vyprázaný rezeň, pečené ktorých sa nedokážeme len tak

A predsa sa čudujeme, ako môže niekto skĺznuť do závislostí. Ako si môže niekto len tak neodoprieť pohárik, cigaretu, marihuanu, kokain, telefonovanie, nákupy, prácu... Presne tak, ako si my nevieme len tak neodoprieť tie najobyčajnejšie veci.

Sme len ľudia so svojimi slabosťami, ale aj prednosťami. A hlavne so srdcom a vedomím, že je tu niekto, kto nám vždy pomôže. Aj keď okolie nechápe, aj keď sú blízki slepí a hluchí, Boh je vždy s nami. Tam, kde nás opúšťajú všetci, práve tam nám podáva pomocnú ruku. Bez otázok, bez výčitiek, bez reptaania. Jednoducho tam je ako skala, ktorej sa môže topiaci zachytiť, o ktorú sa môžeme oprieť, keď sme slabí, za ktorú sa môžeme schovať, keď fúka silný vietor... Boh je tu vždy. A vždy nás miluje. Jemu nemusíme donekonečna vysvetľovať, čo sa stalo a prečo. Vie to lepšie, ako my sami. Práve on je ten, na ktorého sa vždy môžeme spoľahnúť, ten, ktorý nás vždy pochopí. To nie sú len prázdne slová, prázdne frázy. Bez Boha stále padáme. Bez pevných morálnych zásad nevieme „normálne“ existovať. Stále nám niečo chýba, niečo hľadáme, a pritom to „niečo“ je stále s nami. Láskavo čaká, kedy mu dovolíme vstúpiť do našich sŕdc a urobiť v nich zázrak lásky. Ak Pán vedie naše kroky, sú pevné.

Kráčame životom bez toho, aby sme vybočili z cesty. Možno sa potkne, ale Pán nás zachytí a vedie ďalej. Ale s ním nezídeme z cesty. V hmle nezablúdime, v daždi nezmokneme a nestratíme radosť a istotu v duši. Bez neho sme ako krásny džbán vysoko na polici. Krásny, ale prázdny. S ním môžeme byť hoci aj ošúchaní, s obitými ušami, ale vždy naplnení pramenistou vodou, čo osvieži každého, kto sa s nami stretne. Pane, veď, prosíme Ťa, naše kroky po cestách, aby nezakolísali...

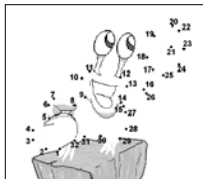
Z.B.

Pre deti a všetky Božie deti



Stretnú sa dve myši:

- Predstav si, mám nového priateľa! Tu mám jeho fotku...
- Veď je to netopier!
- Klamár, mne hovoril, že je pilot!



Vydáva
Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov,
Ul. Martina Benku 7, 080 01 Prešov
Len pre vnútornú potrebu farnosti

internet: www.grkat-sekcoy.sk
e-mail: presov.sekcoy@grkatpo.sk
tel.: 051/7725 540

Dobrovoľný príspevok: 3 Sk

Neprešlo jazykovou úpravou



Farský list

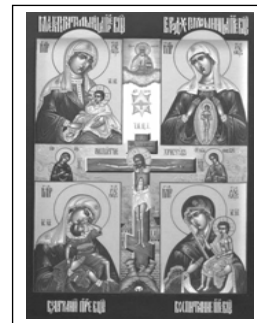
Číslo 33 15. mája 2007

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

V škole Márie - „Eucharistickej“ ženy

„Toto robte na moju pamiatku“ (Lk 22, 19)

V pamiatke Kalvárie je prítomné všetko to, čo Kristus vykonal svojim utrpením a smrťou. Nechýba tu teda ani to, čo spravil vo vzťahu k svojej matke v náš prospech. Jej tu totiž odovzdáva svojho milovaného učeníka a v ňom aj každého z nás: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Rovnako hovorí každému z nás „Hľa tvoja matka!“ (Jn 19, 26 – 27).



Mária sa skutočne stala Matkou všetkých veriacich. K jej materskej добрote, ako aj k panenskej čistote a kráse sa obracajú ľudia všetkých čias a zo všetkých častí sveta vo svojich potrebách a nádejach, v radoostiach i bolestiach, v samote i radostnom spoločenstve. A vždy zakúšajú dar jej dobroty a nevyčerateľnú lásku šíriacu sa z hĺbky jej srdca. Svedectvá vďaky, ktoré sú jej adresované na všetkých kontinentoch a vo všetkých kultúrach, sú uznaním čistej lásky, ktorá nehľadá seba, ale jednoducho chce dobro. Úcta veriacich zároveň vyjadruje neomylnú intuíciu, ako je taká láska možná: stáva sa najvnútornejším spojením s Bohom, vďaka ktorému sme ním úplne preniknutí. To je podmienka, ktorá umožňuje každému, kto pil z prameňa Božej lásky, aby sa aj on stal prameňom a „z jeho vnútra potečú prúdy živej vody“ (Jn 7, 38). Mária Panna a Matka, nám ukazuje, čo je láska a kde má svoj pôvod a svoju vždy novú silu. Jej zverujeme Cirkev s jej poslaním slúžiť láske. Žiť v Eucharistii pamiatku Kristovej smrti zahŕňa aj stále prijímanie tohto daru. Znamená to vziať podľa Jánovho príkladu so sebou tú, ktorá je nám vždy znova darovaná ako Matka. Zároveň to značí prijať úlohu pripodobňovať sa Kristovi, dať sa do Matkinej školy a nechať sa ňou sprevádzať. Mária je prítomná – s Cirkvou a ako Matka Cirkvi – pri každom z našich eucharistických slávení. Ak je medzi Cirkvou a Eucharistiou neoddeliteľný vzťah, to isté treba povedať aj o vzťahu Márie a Eucharistie.

Panna Mária je Matkou Eucharistie, lebo je Matkou eucharistického Krista. Tajomstvo Krista sprítomnené v Eucharistii sa dotýka v celej šírke a hĺbke aj Panny Márie. Kristus rozkázal sláviť Eucharistiu na jeho pamiatku. V nej sa oživuje všetko, čo prežil a vykonal pre našu spásu: jeho vtelenie, jeho narodenie v Betleheme, jeho skrytý život v Nazarete, jeho ohlasovanie a zázraky, jeho umučenie, smrť a zmŕtvychvstanie, jeho nanebovstúpenie a oslávenie. Slávenie pamiatky Krista v Eucharistii je vlastne aj oživovaním pamiatky na jeho Matku, Pannu Máriu, ktorá je s Kristovým tajomstvom nerozlučne spätá. Práve pre túto spätosť Panny Márie s Kristovým tajomstvom môžeme sa učiť, ako možno mať ozajstné a pravé spoločenstvo s Ježišom Kristom v Eucharistii. S tým Ježišom ktorého Matka Božia nosila pod srdcom, ktorého porodila svetu v Betleheme, s ktorým žila v Nazarete, a ktorý je teraz aj po odstupe času dvoch tisícročí stále ten istý medzi nami v Eucharistie. Učme sa od Márie, ako sa treba správať k Ježišovi, ktorého máme medzi sebou pod sviatosťnými spôsobmi.

V Božom zjavení a kresťanskej viere si aj dnes stále plne uvedomujeme spásonosné Božie dielo v Ježišovi Kristovi. Rovnako poznáme aj miesto a úlohu ktoré v tomto diele napĺňa Panna Mária, Ježišova matka. Takýto pohľad zhodujúci sa s najstaršou tradíciou, umožňuje dnešnej reflexii

na účasťou Panny Márie v diele vykúpenia ešte hlbšie v mariánskom kulte a mariológii zdôrazniť spojitosť a vzťah božej Matky k paschálnemu tajomstvu Ježiša Krista.

o. Štefan Kucer

Môj vzťah k Panne Márii

(pokračovanie z minulého čísla)

Koncertujem už 11 rokov duchovné koncerty, kráčam v Máriinom koncerte.

S pokorou chcem slúžiť Božej vôli. Po tých pútnických miestach, po ktorých putujem, chápem krásu našej domoviny. Keď som pred pár rokmi bola v Izraeli pochopila som význam maličkého potôčika, ako každý strom nemusí byť u nás zavlažovaný rúrkami.

Veľké veci sa udiali na Litmanovskej hore. Boh si ma cez bolesť pripravil, aby som tam mohla ospevovať Božie meno. Božie milosrdenstvo nemá hranice. Keď som tam prosila na deň Božieho

milosrdenstva, o čo som prosila, Boh mi to dal. Túžila som ísť do Fatimy a bola som. Chcela som spoznať Ježiša a hneď som šla do Izraela - tam som spoznávala Ježiša, jeho skutky. Chcela som ísť do Ríma, mala som takú túžbu, a bola som tam v Jubilejnom roku.

Keď sa mi dostala do rúk kniha o Svätom Duchu, zatúžila som spoznať viac... Na kurze Rút som dostala dar jazykov. Nezabudnem na to. Rozdali nám papieriky, na ktorých bola akási zmluva medzi nami a Bohom. A vtedy, keď som sa tak v duchu modlila, v mysli som počula: „Teraz som ťa



Na moju 40. som chcela naspievať CD *Ruženec*. Vtedy mi poradili dať peniaze do BMG. Pošli peniaze aj nádeje... Vtedy som sa takto modlila: „Bože to sú tvoje peniaze.“ Neskôr som sa stretla s podnikateľom a on mi povedal, že ak chcem, tak to bude v máji, ale ja som chcela v októbri.

Na deň Božieho milosrdenstva sa postavím pred mikrofón a neviem si spomenúť na modlitbu Otče náš.

Keď nahrávame ďalej, začal nám zavíjať pes. Keď sme sa ďalej pokúšali, prišla veľká búrka. Monitory sa vyplli a nemohli sme robiť nič. Začala som sa modliť ruženec v jazykoch. To, čo pôvodne malo trvať 3 dni, trvalo 3 mesiace.

Nakoniec mi Duch zjavil, že chce dve kazety. Ja však nemám ani na jednu, ale „pôjdeš a budeš evangelizovať“. Dokopy som natáčala ruženec 9 mesiacov.

priviedla k Ježišovi.“ Moja cesta dnes je taká, že jedna strana je Máriina ruka a druhá Ježišova. Som šťastná.

V deň, keď som stratila prácu pred 3 rokmi, prišla som pred Boží obraz (ikonu) a odovzdala som sa mu. Počula som: „*Neboj sa, Ja som manažér v mojej firme a ty si moja zamestnankyňa.*“ Pracujem v Božej vinici. Som šťastná, že Boh mi daroval krídla slobody. Chcem dôverovať Márii, aby som mohla plniť Božiu vôľu. A možno v tom čase budem v cudzine zvelebovať spolu s Máriou Boha - nášho Otca, ktorý je Láska, Pravda, Cesta, to pravé bohatstvo. Lebo Nebeský Otec nám daroval Máriu, cez Máriu nám daroval Ježiša - Vykupiteľa, a Ježiš nám zase zoslal Sv. Ducha - Uzdravovateľa, Utešiteľa, ktorému chcem úplne darovať svoje srdce, aby v ňom pôsobil,

aby ma riadil, a tak aby som mohla slúžiť. Jednoducho s Máriou sa nedá zblúdiť. V jednej piesni spievam: „*Do cerkvi som chodila a k Bohu sa nemodlila.*“ Ak sa niekto opýta, či spievam o sebe, tak z časti to je pravda. Do chrámu som chodila, ale tu lásku som neprijala. Až ďakujúc tej správnej učiteľke, Božej mamke, dnes môžem povedať, že do cerkvi, kde prebýva náš nebeský Otec, už chodím a túžim chodiť každý deň, pretože už dnes si neviem predstaviť deň, aby som nestretla živého Pána a Máriine objatie.

Dnes má Natália 18 rokov a teším sa, lebo aj ju nebesky Otec požehnal talentom a pevne verím, že raz bude oslavovať Pána: „...lebo je dobrý a jeho milosrdenstvo trvá z pokolenia na pokolenie.“

Mojím heslom je, že „s Božou pomocou a dobrými ľuďmi človek dokáže veľa“, a tak ďakujem aj týmto prostredníctvom všetkým

dobrym ľuďom. Za mňa sa modlilo a modlí veľa ľudí, robí sa „pavúk“. Každého prosím, aby sa za mňa modlil. „*Som nič a hriech*“, ako to hovorí aj sv. Faustína, ale vďaka Božej добрote a modlitbám ľudí, fungujem a ak to bude možné, chcem pokračovať v spievaní Božej vôle lebo: „*Boh je Láska, milujme ho!*“ Aj moje CD sa ukončí textom: „*Boh je Láska, milujme*

ho!“ 9. októbra by som chcela urobiť ďalší koncert k 90. výročiu zjavení Božej mamky vo Fatime. Presne v deň mojich narodenín, ako poďakovanie Bohu, ako poďakovanie za milosť môcť ho ospevovať. Cez Máriu môžem ospevovať Božiu Trojicu. Toto by som chcela urobiť.

p. Hanka Servická

Nedeľa

Dejiny nedele začínajú zmŕtvychvstaním Ježiša Krista: „*je to prvý deň v týždni*“ (Mt 28, 1; Mk 16, 19; Lk 24, 1; Jn 20, 1). V nedeli je sprítomnené celé veľkonočné tajomstvo, príkl.: Nedeľa – Voskresenie (používa sa u Rusov). V prvopočiatkoch sa nedeľa nazývala aj „*prvým dňom v týždni*“ (1Kor 16, 2; Sk 20, 7), v ktorom sa slávil „lámanie chleba“. Židokresťanské obce slávil sabath ako deň pokoja, a nedeľu ako deň pamiatky vzkriesenia a súčasne eucharistického sprítomnenia Pána. No v 1. st. kresťania už slávia iba nedeľu (viď.: Ignác z Antiochie r. 107). V tento „deň Pána – v deň pomenovaný podľa slnka“ sa kresťania podľa Justínovho svedectva schádzali pravidelne k sláveniu Eucharistie. Nedeľa bola prvým a tiež aj ôsmym dňom týždňa – začiatkom i jeho vyvrcholením. Svätí otcovia chápali nedeľu ako VIII. deň - symbol pre Vzkriesenie Pána a obnovu sveta Ježišom Kristom. V SZ bolo toto číslo časté (obriezka na 8. deň, 8 ľudí v korábe s Noemom...). Až v stredoveku sa za prvý deň týždňa pokladal pondelok (národy, ktoré prijali kresťanstvo: Slovania, Maďari...) Nedeľa je symbolom večného života, lebo spomíname vzkriesenie Pána a očakávame jeho druhý príchod (viď. :Sv. Augustín).

Názov Nedele:

Deň Pána – Zjv 1, 10: *Kyriake hemera* * lat.: *Dominicus Dies* – neskôr už len *Dominica* a *Kyriake*. Od V. stor. ako *deň Slnka - Dies solis*, čo prešlo do ostatných rečí / Sunday, Sonntag,.../. *Deň Pána – Deň Krista!*

Teológiu nedele tvoria tri prvky:

1. pamiatka na Vzkriesenie;
2. očakávanie druhého príchodu Ježiša Krista ;
- 3) zhromaždenie kresťanov pri Božom Slove a Božom Chlebe (EU).

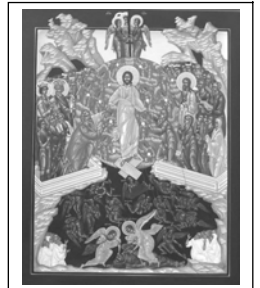
Východ používa pojem *Anastazimos hemera* - deň Vzkriesenia. Konštantín Veľký ustanovil 7. III. r. 321 nedeľu ako deň pracovného pokoja v pamätný „deň Slnka“. Nicejský snem r. 325. stanovuje nedeľu ako *deň liturgického zhromaždenia*.

Na Západe je nedeľný odpočinok záväzný od r. 1234 nariadením pápeža Gregora IX. (II. Lyonský snem).

Dekrét pre Východ Cirkvi k nedeli: zaväzuje veriaceho v nedeľu a zasvätené sviatky byť prítomný na službe Božej (Orientále Eclessiarum 15).

Sacrosanctum Concilium o nedeli píše: „*Nedeľa je prvotný sviatok, ktorý ma každý sláviť v Božom zhromaždení podľa svojho postavenia a to vedome, aktívne a s úžitkom.*“

Dôležité je tu 2. prikázanie z piatich cirkev. prikázaní: „*V nedeľu a vo sviatok byť nábožne prítomný na celej sv. liturgii.*“



Spracoval o. M.B.